

Arrest

**nr. 53 877 van 27 december 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat S. BUYSSE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren vraagt verzoeker om de zaak naar de algemene vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de Raad) te verwijzen.

1.2. Verzoeker kan in een procedure voor de Raad niet vragen om de zaak naar de algemene vergadering te verwijzen aangaande een probleem van eenheid van de rechtspraak.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geen staatsburgerschap te bezitten en van Koerdische origine te zijn.

U woonde met uw gezin in Guiboelach (Azerbeidzjan). Jullie problemen begonnen er op 15 mei 1998. Uw twee kinderen spraken buiten op straat Armeens, en de Azeri burens hadden dat gehoord. Verschillende personen zijn dan uw zonen beginnen slaan. Uw zoon (B.T.) (O.V.6.220.977) liep een open hoofdwonde op nadat hij een steen tegen zich aan had gekregen. Zijn lip was gezwollen, zijn oog was blauw en eveneens gezwollen en hij had blauwe plekken op zijn rug. Hij is zelfs bewusteloos geraakt. Uw zoon (B.H.) (O.V.6.220.974) had blauwe plekken op zijn gezicht. Op 15 mei 1998 vertrokken jullie uit Azerbeidzjan en reisden jullie naar het dorpje Novy, in de buurt van Krasnodar (Russische Federatie). U ging een propiska aanvragen in de Russische Federatie, en er werd u meegedeeld dat u geen permanente propiska kon krijgen. U vernam dat het sinds 1992 onmogelijk was voor personen die niet van Russische origine waren om het Russische staatsburgerschap te verkrijgen. Jullie hadden ook geen tijdelijke propiska in de Russische Federatie. Jullie kenden problemen in de Russische Federatie vanaf december 2007. Voordien kende u geen problemen in de Russische Federatie omdat u de politieman Petrov elke 3 maanden geld toeschoof om het ontbreken van een propiska te verdoezelen. Dit deed u van 1998 tot 2008. In december 2007 ging Petrov met pensioen. Op 16 december 2007 kwamen 2 agenten naar jullie thuis, en ze hebben u meegenomen naar het politiebureau van Krasnodar (Russische Federatie). U werd daar 7 dagen opgesloten omwille van uw illegaal verblijf in de Russische Federatie. U werd niet geslagen. Op 14 januari 2008 zijn dezelfde agenten u opnieuw komen ophalen, en ze hebben u opnieuw opgesloten voor 7 dagen, opnieuw omwille van illegaal verblijf op het grondgebied van de Russische Federatie. Er zou geen rechtszaak tegen u worden gestart als u het grondgebied van Krasnodar zou verlaten.

U verliet de Russische Federatie op 12 februari 2008 met een bus, en u reisde naar België. U kwam België binnen op 15 februari 2008 in het gezelschap van uw partner (B.Z.) (O.V. 6.220.983) en in het gezelschap van uw twee meerderjarige kinderen (B.T.) (O.V.6.220.977), en (B.H.) (O.V.6.220.974), en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 15 februari 2008. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties geen enkel persoonlijk identiteitsdocument voor, maar wel de geboorteakte van uw partner.

B. Motivering

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u, noch uw partner, een staatsburgerschap bezitten, en dat jullie sinds het uiteenvallen van de Sovjetunie (in 1991) geen paspoort hebben gehad (CGVS, p. 2). Omwille hiervan was u in februari 2008 genooddacht de Russische Federatie te verlaten, waar u van 1998 tot 2008 samen met uw partner en twee zonen op illegale wijze in de regio Krasnodar had verbleven.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat u en uw gezinsleden het Armeense staatsburgerschap bezitten, en dat u in Duitsland, waar u op 12 juni 2002 samen met uw partner en zonen asiel aanvraagde, gekend bent onder de naam (K.M.), alias (M.M.) en (M.M.). Uit dezelfde informatie blijkt dat uw asielaanvraag op 6 april 2005 door de Duitse asielinstanties werd afgewezen. Toen u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken nochtans expliciet werd gevraagd of u reeds eerder een asielaanvraag had ingediend in een ander land, zei u dat dat niet het geval was (verklaring DVZ, vraag 17). Hetzelfde geldt overigens ook voor uw vrouw (verklaring DVZ vrouw, vraag 17). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat u en uw gezinsleden, in tegenstelling tot wat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal beweerde, wel degelijk over een staatsburgerschap beschikken, namelijk het staatsburgerschap van de republiek Armenië en dat u bewust geprobeerd hebt de Belgische asielinstanties te misleiden. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Aangezien u ter staving van uw asielaanvraag bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd, kan in uw hoofd onmogelijk besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner (B.Z.) (O.V. 6.220.983), in het kader van de asielaanvraag van uw meerderjarige zoon (B.H.) (O.V.6.220.974) en in het kader van de asielaanvraag van uw meerderjarige zoon (B.T.) (O.V.6.220.977) eveneens werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte bevat informatie met betrekking tot de identiteit van uw partner, doch bevat geen directe informatie over jullie concrete problemen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1 Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Verzoeker beperkt zich ertoe op te werpen dat zijn leven in gevaar is in zijn land van herkomst en komt met betrekking tot de concrete motivering van de bestreden beslissing niet verder dan te stellen dat hij geen melding heeft gemaakt zijn asielaanvraag in Duitsland uit vrees naar dat land te worden teruggestuurd. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus verwijt verzoeker de commissaris-generaal louter gebruik te hebben gemaakt van een stijlformule.

Dergelijk verweer is echter geenszins afdoende om afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal aangaande verzoekers bedrieglijke verklaringen inzake zijn identiteit, nationaliteit, voorgaande asielaanvragen en aangevoerde feiten, die allen steun vinden in het administratief dossier.

Verzoeker verzweeg bewust zijn eerdere asielaanvraag in Duitsland ten aanzien van de Belgische asielinstanties en gaf aan geen staatsburgerschap te bezitten, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker, samen met zijn echtgenote en twee kinderen in juni 2002 een asielaanvraag indiende in Duitsland onder een andere naam, waarbij verzoeker en de rest van zijn gezin tevens aangaven de Armeense nationaliteit te bezitten. Dergelijke handelwijze ondermijnt verzoekers algehele geloofwaardigheid. Van verzoeker mag immers verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). De door verzoeker aangevoerde angst te zullen worden teruggestuurd naar Duitsland kan geenszins worden aanvaard als afdoende verschoningsgrond voor het verzwijgen van zijn eerdere asielaanvraag aldaar, noch voor zijn valse verklaringen op het vlak van zijn identiteit, nationaliteit en verblijf in de periode voor zijn asielaanvraag in België.

Ten slotte merkt de Raad op dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten heeft tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

3.3. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER